

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

53. Levinivs vir Catholicus retinet apud se, legitque libros hæretios de Religione tractantes, quasi apud ipsum non esset peruersionis periculum, qui idcirco peccat mortaliter, & incurrit censuram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Leucianum maritum suū instituat hæredem, aliàs non institutura.

Confirmatur ex l. nec timorem. ff. 7. de eo, quod metus causa. & ex c. 1. 3. & 4. de his quæ vi. vbi metus leuis pro nihilo reputatur, negaturque actio patienti metum sic donata recuperandi: sed nec necessarium est, vt eiusmodi metum passis succurratur ex officio Iudicis, cum nulla, aut ferè nulla iniuria sit illata, quæ attendi debeat. Atque sic etiam patet ad argumenta in contrarium allata.

LIII. *Leuinius homo valde doctus & catholicus inter alios bibliothecæ suæ libros habet, retinetque nonnullos hæreticos de Religione tractantes, quos subinde legit, eorumque errores commentarijs suis inserit & refellit; quod advertens Leuiniianus vir religiosus rogat, num rei huius habeat facultatem, cui ille reponit, hæc se facultate non indigere, cum nullum apud se sit perversionis periculum. Queritur. Verum Leuinius ex allata solùm causa excusetur à peccato mortali, & excommunicatiōne Bullæ Cœnæ?*

Videtur excusari. Ita nonnulli apud Palao Tr. 4. Diss. 2. pun. 10. §. 2. n. 8. quos sequitur Caramuel in Theolog. sua fundamentali. fundam. 17. q. 2. n. 434. Mouentur. Tum quia hæc retentio & lectio non fauet hæresi, sed potius eam destruit. Tum quia cessante fine in casu particulari cessat, nec pro ipso obligat lex, vt cum alijs Theolog. docet Granad. 1. 2. Cont. 7. de

de ll. rr. 3. p. 2. D. 15. f. 2. Atqui apud Leuinium cessat finis legis, nempe periculum peruersionis. Ergo &c. Tum quia Hæreticorum libri Grammatici, Rhetorici, Philosophici, Medici, Iuridici &c. saltem in pluribus Germaniæ locis retinentur & leguntur, eò quòd communiter in hac retentione & lectione periculum abesse putetur, licet varios errores & hæreses contineant.

Resp. Leuinium retinentem & legentem libros hæreticos ex prædicta causa, quod scilicet apud ipsum nullum sit peruersionis periculū, minimè excusari à peccato mortali, & incurfione censuræ. Ita Suarez de fide Diss. 10. f. 28 n. 27. Azor, Sanchez, Coninck, Palao loc. cit. Card. de Lugo Tom. de fide. D. 21. n. 62. & plerique alij, quos refert & sequitur Diana P. 6. Tr. 6. Res. 49. & P. II. T. I. R. I. Ratio est. Tum quia lex prohibet retentionem & lectionem talium librorum absolutè, abstrahendo, quæ id intentione fiat. Tum quia esto in tali homine nullum adsit periculum, vniuersim tamen istud adest, & latet anguis in herba, quæ prohibitione suâ detectum & sublatum vult Ecclesia, vt ita vniuersim tanquam sapiens Mater omnibus consulat. Tum quia finis legis prohibentis hæreticorum libros est, ne tales libri conseruentur, sed destruantur, vt notat Suarez loc. cit. Ergo Leuinius hanc destructionem omittendo peccat contra legem illā, & in censuram incidit.

Ad 1. in contrarium negamus, hanc retentionem & lectionem non fauere hæresi, cum istam in libristalibus latentem contra legem Ecclesiæ foueat, & ab interitu seruet. Ad 2: distinguimus inprimis Maiorem cum Lugo n. 66. concedendõ eam, si maius bonũ fidei & Ecclesiæ surgat ex hoc, quod lex ista in hoc particulari casu non obliget, licet adhuc in comũni obliget: secus, negando eandem; vt autem prædictum bonum existat, non sufficit, Leuinium sibi videri securum; quippe facilè fingimus nobis talem securitatem; aut quisquam plus sibi fidere ausit Salomone, vt contra legem libros hæreticos (qui veneno suo instar blanditiarum muliebrum animum inflectere amant) retentione ac lectione sibi copulet, & non seducatur? Deinde negamus Minorem, tum quia finis legis est destructio talium librorum, vt dictum, qui finis etiam absente seductionis periculo subsistit. tum quia etiam si demus, finem prædictæ legis esse peruersionis periculum, iste tamen finis non est solus, sed insuper punitio hæreticorum, sicut enim ipsos à communione fidelium, ita etiam illorum libros à manu & vsu eorundem fideliũ abscindit Ecclesia. Ad 3. dicimus cum Layman l. 2. ty. 1 c. 15. n. 4. Becano 2. 2. c. 15. q. 8. & alijs, Bullarem hanc constitutionem in partibus nostris Septemtrionalib. secundum talem rigorem non esse receptam, nisi apertius consta.

constaret, huiusmodi librorum Authoribus præcipuum fuisse institutum, Romanam Ecclesiam, Clericorum & Monachorum statum traducere; id quod intendunt Authores illorum librorum, quos apud se retinet, legitque Leuinius. Vnde etiam in Germania legi non posse Ioannem Auentinum, Ioannem Schleidanum, & Sebastianum Münsterum, vult ipse Layman *loc. cit.*

LIV. *Liberius in discursu & colloquio de varijs sententijs insinuat, fornicationem non esse intrinsecè malam, sed ideò solùm, quod DEVS eam prohibuerit, quam opinionem vehementer obstupescunt alijs, & in varijs dein occasionibus eius meminerunt, vt aliorum de eadem iudicium audiant. Queritur. Quid de illa sentiendum?*

Videtur opinio hæc probabilis esse. Tum quia eam expressè docet Caramuel *in Theolog. Moral. l. 3. n. 1600.* Tum quia DEVS Osee, 1. tanquam supremus Dominus dispensauit cū Propheta circa fornicationem, vt explicat S. Thom. 2. 2. q. 154. art. 2. ad 2. Tum quia melius est proli, sic esse, quàm non esse.

Resp. Hanc opinionem (quod fornicatio non sit intrinsecè mala, sed ex sola prohibitionē positiuâ) esse longè falsissimam, nihilque penitissimè habere probabilitatis. Ita vniuersa Theologorum schola, vt videre est passim. Prob. 1. *ex Sac. Script. Cor. 6. Eph. 5. Gal. 5.* Vbi ab Apostolo fornicatio, tanquam res ex